

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Sestopna petil-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 60 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 6 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 78.

V Ljubljani v sredo, 8. aprila 1885.

Tečaj II.

Aktivni uradniki in ljubljanski izvrševalni odbor.

Te dni bilo je čitati v nekem slovenskem dnevniku, in isto včst našli smo med telegrami dunajskih novin, da je ljubljanski izvrševalni odbor načeloma od državnozbornskih kandidatur izključil „vse aktivne uradnike in profesorje“. Včst nas je iznenadila v toliki meri, da nismo niti verovati mogli na njeno istinitost. Uže radi tega ne, ker je v očividnem protislovju s prvim neobhodno potrebnim pogojem za vspešno delovanje eksekutivnega odbora: z ono tajnostjo njegovih ukrepov, kateri se mora podvreči vsak njegovih členov. Če je res kaj na tej novici, če ni gola izmišljotina lakomnega časnikarskega dopisnika, potem je stvar v javnost prodrla le po neki obžalovanja vredni indiskretnosti. Žalostna prikazen, dasi nikakor ne nova v najnovejši politični povestnici slovenskega življa! Saj je nam vsem še v predobrem spominu, kako se je narod l. 1883. s politiko deželnozbornskih verifikacij po nepotrebnem begal in vznemirjal po indiskretnih poročilih o stvareh, katere so bile tedaj še klubova tajnost. Nič še ni bilo določenega, klub narodnih deželnih poslancev še ni bil spregovoril zadnje svoje besede, težavno vprašanje niti dovelj razjasneno in raziskano ni bilo po svoji pravni strani in političnih svojih posledicah, poslanci sami še znali niso, pri čem da so — in glej, najstarejši naš dnevnik imel je napačno tolmačene klubove sklepe uže tiskane črno na belem! Dandanes pritrđil nam bode pač slehern razumen narodnjak, da je večina tedaj pravo pot ukrenila, le proti načinu razmotrivanja, preiskovanja in pogajanja obrača se graja, koja je tolikrat še sli-

šati o tej zadevi. In vender je gola istina, da je vse tedanje vznemirjanje prouzročila jedino le — predaleč segajoča „odkritost“ — hujšega izraza nečemo rabiti — jednega poslanca in časnikarska indiskretnost, katera se pa novinarju v zlo šteti ne more. Še enkrat ponavljamo tedaj, da se nam ona včst stvarno ne vidi utemeljena, sicer morali bi neugodno sodbo izreči o diskreciji naših zaupnih mož, veleslavnega izvrševalnega odbora!

Ali tudi iz drugih razlogov, osebnih in stvarnih, majali smo z glavo, ko smo čitali prečudno novico! Za Boga, dejali smo sami pri sebi, eksekutivni odbor a limine odbija vse aktivne uradnike in profesorje, pasivno volilno pravico odreka velikemu delu slovenske inteligencije, in vender je — grof Hohenwart sam, dika in ponos slovenskih poslancev — aktiven c. kr. uradnik, nič več in nič manj, nego na pr. deželni poslanec sodnik Dev, dr. Dolenec ali prof. Šuklje! Ne le korist našega naroda, temveč uprav življenjski pogoj avtonomistični večini je, da se odlični državnik ohrani državnemu zboru. Vse sile morali bi napenjati, da ga pridržimo na poslančevem sedežu, in sedaj bi cvet naših političnih razumnikov, sam eksekutivni odbor, ga posadil pred duri, rekoč mu:

„Z Bogom, nisi več za nas, nisi vreden, dlje časa zastopati slovenske volilce, saj si zopet postal — aktiven uradnik!“ Kajti pri načelnih sklepih se izjeme običajno ne delajo; sicer bi tudi nezmisel bila, najvišjim dietnim razredom dovoliti nekaj, kar se ob jednom odteguje nižjim vrstam uradniške hierarhije.

Žal nam je potem, odkrito žal za dr. Vošnjaka, kateri je po storjenem sklepu eksekutiv-

nega odbora — *posito sed non concessio* se vé da, da so listi istino poročali — vsaj moralično prisiljen, odpovedati se državno-zbornski kandidaturi. Znano je namreč, da je ome-njeni poslanec poleg svojega dostojanstva v kranjskem deželnem odboru ob jednom aktiven uradnik v deželni službi. Vsi dozdevni argumenti, kateri se dajo navajati proti uradnim kandidaturam sploh, veljajo v polni, rekli bi celó, v podvojeni meri o deželnih in občinskih uradnikih. Zlasti v deželah z mešanim prebivalstvom je pritisk one stranke, katera ima slučajno večino v deželnem, oziroma občinskem zastopu, na nje uradnike silnejši celó nego vladni vpliv državnim funkcionarjem nasproti, in iz lastne bridke skušnje znamo, kako se je nek-daj, pod prejšnjim nemškim odborom vojvodine kranjske, narodni čut tajal in topil v marsikate-rem uradniku, na kojega neomahljivo narodnjaštvo bi bili zidali gradove. Kar se pa denarnega mo-menta tiče, je tudi očividno, da država pri svo-jem velikanskem osebji mnogo ložje pogreša tega ali onega uradnika, poklicanega v parlamentarne zastope, nego dežela, posebno tako majhna in siromašna deželica, kakor je kranjska! Sodnij-skega uradnika takoj lahko nadomestijo, za suplen-ture na naših srednjih šolah je prava praska in borba med raznimi prosilci, toda namestnika do-biti deželnemu primariju, jedinemu zdravniku na velikem deželnem zavodu, možu, kateri je ob jed-nem deželni odbornik, je sila težavno. Naj se nam nikdar ne ugovarja, da je dr. Vošnjak izvoljen na Kranjskem, temveč na slovenskem Štajerskem. Slovenci so pač ločeni v upravnem oziru, a ven-der so jedna duševna in politična celota. Nikakor ne gre, da bi eksekutivni odbor ljubljan-

Listek.

L i z i k a.

(Po Zschokkeju. -o-)

Včasih obiščem pokopališče, kraj, kjer me obidejo resni, a nikdar tužni občutki. Dozdeva se mi tedaj, da spone, ki me vežejo z življenjem, polagoma odjenjujejo in se skrivnostno snujejo nove, ki me vlečejo k mrtvim, k oni družini, ka-tero bodem kmalu sam s sabo pomnožil.

V našem protestantskem mesteci je ob ne-deljah neki čas, ko ne vidiš na cesti žive duše, hiše so zapuščene in povsodi vlada sveta tihota. Mladina išče si v bližnji in daljni okolici zabave in veselja, starejše, pobožno ljudstvo pa se ogiblje posvetnega hrupa in vrišča in biva v prostorni cerkvi pri popoldanski službi božji. Tudi jaz po-dam se čestokrat sim; tu uživam ono hladno ozračje; dušo pretresavajo mi veličastni glasovi, ki doné iz orgel in tajnih čutil navdahrenen poslu-šam svete besede, ki se razlegajo in odmevajo po cerkvi in nehote združim se z verno množico v praznično petje. Saj jaz sem tisti, ki sedi na praznem in zapuščenem stranskem koru. Cerkov-

nik pozna me dobro. Saj se mu dozdevam tudi nekako čuden in posebnosten, in kakor bi menil, da nisem posebno čiste pameti, zija me včasih debelo.

Take dnove vleče me neka nejevolja od doma in mesta na prosto. In ko je mestna senca za mano, ko diham zopet pod širnim, modrim nebom, zoperno mi je tedaj srečavati veselo in glasno druhal, gnjusi se mi nečimurni, gizdavi svet, ki razkazuje praznično obleko, studi se mi brohot, smeh in žuborenje množice in s prašne ceste za-vijem jo v stran v senčnato, samotno stezo, ki pelje na ono pot, po kateri hodijo le mrtvi k večnemu počitku, in uže sem sam med tihimi grobovi.

Tu me zapušča ona nevolja in nekaka pri-jetna, reči smem, vesela otožnost polasti se mi duše, ko pohajam tu med visoko travo, senčnatimi vrbami in zrem v bleščeče obzidje, ki ograja ta prostor miru in počitka, in urno tekó mi ure v večnost. In ko tako brez namena in cilja zrem in hojevam, vstaja mi pred očmi podoba za podobo. Marsikatero osobo vidim zopet pred sabo in mar-sikateri čut vzbuja se mi iz nova. Bivam v svetu, kjer veje večna poezija in v njej se izgubljam

Vzvišen nad življenje, odtegnen času in usodi, gledam z visočin, kako se vrsti človeški rod za rod, po čegar prahu sedaj koračim. In ko se zopet zavem, vrivajo se v dušo zopet nove misli: Minuli so zlati dnovi mladosti in njene vedno ve-sele lahkomišelnosti; radost mi je zamrla in ugasnil je plamen burnih strastij.

Sicer mi pa ona premišljevanja, koja mi vzbuja pokopališče, ne težijo srca. Mnogi jih spi tu pod mano, kojih se spominjam le iz otročje dóbe in prerano sem jih izgubil, da bi žaloval dolgo za njimi. Ko je človek uže bolj v letih, tedaj sprva občuti skeleče rane, koje se nikdar ne za-celijo po polnem. In vender, nijsmo li skoro celo življenje lahkomišljena deca! In kakor smo vsi le minljiva bitja, vežejo nas tudi le minljive vezi med sabo. In ako smo tudi srečni, kdo li-bi nas zavidal radi tega?

Tako obiščem tudi brez boleti oni prostor, kjer počiva neka uže davno umrša teta. Zatisnila je oči, ko sem bil še mlad deček in spominam se je še tako dobro, kakor se spominamo sploh živo vseh važnejših dogodkov, ki se vtiskajo v spočetno otročjo dušo. Bila je uže slaba in bo-lehna; skrbi in starost so jo uže potrle, ko je

ski se postavil na specifično kranjsko stališče, da bi kranjskim kandidatom druge pogoje stavljaj, nego se stavljajo drugod po slovenskih pokrajinah. Dotični sklep moral je izvirati iz načelnih nagibov, a nikakor ne iz osebnih antipatij; zlasti oni, ki so zanj bili glasovali, prevzeli so ob enem moralno dolžnost, posnemati ga, predočiti ga narodu z lastnim vzgledom.

Istina je tedaj, da nihče ne more siliti slovenskih Štajercev, da bi se ravnali po tako neutemeljenem načelnem sklepu ljubljanskega izvrševalnega odbora. A dr. Vošnjak mora se ravnati po njem, pustiti mora ali aktivno uradniško službo na Kranjskem, ali državnozborski mandat, sicer je v jasnem protislovju sam s seboj, sicer praktično pobija vodila, katera je pomagal razglasiti v teoriji. In če sam tega ne stori, potem je pričakovati od eksekutivnega odbora, da svoje načelo predloži tudi deželnemu zboru ter da se iz njegove sredine konkretni nasveti stavijo deželnemu zastopu. Doba naša videti je puritansko stroga; morda se bode celo kedo našel v redutni dvorani, kateri bode, svetega ognja navdahnjen, predlagal spremembo deželnega reda in principijelno določbo, da nikdo ob enem ne more biti deželni odbornik in državni poslanec. Mi pač ne stojimo na tem stališču, a notranje logičnosti takemu nasvetu ne bi hoteli *a priori* odrekati.

Toda, ali bi slična osebna prememba ugajala interesom slovenskega naroda? Mi sicer ne pripadamo slepim občudovalcem Vošnjakovim, čestokrat nismo z njim istega mnenja, marsikaj nam ni po godu v njegovem postopanju, vedno pa smo ga skrbno ločili od „Slovanove“ garde ter prizadevali smo si, objektivno ocenjati delovanje njegovo. S tega stališča spolnujemo le svojo časnikarsko in domoljubno dolžnost, ako naravnost povemo, da bi baš tega poslanca neradi pogrešali, bodi-si v državni zbornici, bodi-si v kranjskem deželnem odboru. Sklep, kojega nekatere novine podtikajo izvrševalnemu odboru, onemogoči mu jedno ali drugo pozicijo, in uže iz tega razloga po našem mnenju niti pičice resnice ne more biti na tem, kar so v velikem tednu nekateri časnikarski ropotci strmečemu občinstvu na ušesa bili ropotali o skrivnostnih ukrepih našega eksekutivnega komiteja.

Sicer pa je, tudi ne oziraje se na osebe, mnogo stvarnih in jako tehtnih razlogov proti napačnemu principu, uradnika po polnem odstraniti iz parlamenta; le-te hočemo razkladati v drugem članku.

dospela na konec življenja, v koje je vstopila brzskrbna in vesela. Rad sem takrat zahajal k nji, ker iz njene sobe gledalo se je na modro jezero, ki me je vedno z divnim veseljem navdajalo. Svet, ki se je odpiral tu pod menoj, zdel se mi je, da se smeje v mladostnem krasu, da leskeče v zlatu in srebru, kakor krasna palača, ustvarjena v igračo in veselje, kakor večni raj, kjer prepevajo lahke ptice, kjer se pase čreda med pisanimi cveticami in kjer se radost ljudje sreči in miru svojega življenja.

Ne vem več natanko, v katerem kolenu da sem jej bil v sorodu. Iz tujega naglaševanja francoščine, kojega se še spominam, pa sklepam, da sta si bila po očetovi strani v sorodu. — Težila jo je neka žalost, in jaz sem jo pomiloval, se vé da, kot dete! Saj pa tudi nisem mogel razumeti srčnih težav v sredi tega krasnega sveta. In teta imela je tudi dva kanarčka, rumena kakor vosek, prijazno muciko in obilo, obilo slaščic v omari in miznici. In večkrat, ko je sedela v naslonjaču, jaz pa sem se igral v sobi, postala je zamišljena in otožna, in če je potem poiskala neke liste iz omare, vedel sem uže, da bode začela ihteti. „Pusti, teta, pusti one liste, delajo ti žalost“, pro-

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Državnozborske volitve sicer niso še tako blizu, vendar se po listih uže mnogo govori o njih in pristaši zjedinjene levice pričeli so po raznih deželah uže delati priprave. Sicer levičarjem ne kaže zmaga pri bodočih volitvah v državni zbor. Nekateri levičarski listi bavijo se uže z volilno statistiko ter skoro jednoglasno prihajajo do sklepa, da bode njih stranka izgubila 18 do 20 mandatov.

V Brnu imelo je dné 6. t. m. nemško-moravsko učiteljsko društvo shod, pri katerem se je med drugim sklenilo: naj se pošljejo do naučnega ministerstva prošnje, da se počitnice preložijo; govorilo se je, da na ljudskih šolah ne zadostuje več disciplinarna sredstva (pri tem navajali so se strašni vzgledi šolarske neubogljivosti, vendar se je od mnogih strani ugovarjalo vpeljavi palice v šolo). Sklenilo se je, naj se ločijo knjižnične komisije v jezikovno mešanih okrajih; učiteljem poviša naj se plača.

Tu je dežele.

Med Nemčijo in Vatikanom pričela so se v novjšem času zopet uspešnejša pogajanja. Doseglo se je baje uže toliko, da se je sporazumno določil nadškof za Köln. S tem storjen je odločilen korak do sprave.

Francoska dobila je vendar nov kabinet: Brisson prevzel je predsedstvo in pravosodje; Freycinet pa je minister za vnanje zadeve. Kako so razdeljeni drugi portfelji, ni še znano.

Londonski listi bavijo se ponatančneje z ruskim odgovorom na angleške predloge gledé Afganistana. V tem odgovoru izraža ruska vlada zadovoljnost s tem, da se postavi vkupna komisija, katera bi imela določiti meje. Mnenje obeh vlad pa je zelo različno v tem, kje nzj se postavijo meje. Ali se bode tudi ob zelo veliki ruski spravljalivosti dosegel med Rusko in Angleško sporazum, se še nikakor določiti ne more, osebito, ker se večina angleških listov o ruskem odgovoru nikakor prijazno ne izraža.

Iz Irske dohajajo v slednjem času zopet poročila o agrarnih zločinih. Po noči napadajo se v svojih hišah najemniki, kateri so zakrivali proti strogim naredbam deželne lige; požiganja so skoro na dnevnem redu.

Po najnovejših poročilih iz Amerike so vsa velikanska podjetja generala Barriosa po polnem spodletela. Med Guatelamo, kjer je Barrios predsednik, in med zmagonosnim San Salvadorjem sklenilo se je premirje in Guatemala razveljavila je dekret, s katerim je Barrios razglasil združenje

sil sem jo tedaj. „Prav imaš, ljubo dete“, dejala je in dela je papirje proč, solze pa so jej kapljale še dolgo po velih licih. Jaz sem se pa igral mirno dalje. Dobra teta! Takrat vabila me je k nji njena ljubezen; a njeno plemenito in dobro srce vedel sem ceniti še le v poznejših letih. Davne sanje! koje se olupšajo, ko se nam začno leta mračiti in se spreminjajo potem v najlepše dragocenosti tega življenja.

Tega je uže okolo trideset let, kar je umrla. Gotovo sem jo moral videti zadnje čase, ker več mesecev, ko sem še zahajal k nji, ni zapustila postelje. Bila ni bolj žalostna, kakor prej. Iz postelje gledala me je in se smejala ljubeznivo. Pravila mi je to in ono, jaz pa sem sedel pri igračah. Tudi malih slaščic mi ni mogla več podajati. Jemal sem si jih sam, in ako sem si izbral najdebelejši košček sladkorja ali najboljši bonbon, namuzala se je rekoč, da znam sam bolje izbrati.

Včasih čitala je tudi iz debele, rudeče obrezane knjige. In tedaj, vstal sem, kakor bi vedel, da je ne smem motiti, pustil sem mucu, ki je predla na polici pri oknu, naslonil sem se k postelji in gledal mirno rumene kanarčke. Kako rad bi bil v njih kletki! Komaj pa je zaprla knjigo,

vseh osrednje-ameriških ljudovlad v jedno samo. Barrios sam je baje mrtev, kajti njegov meč našli so zlomljen na bojišču pri Chalhuapi.

Dopisi.

Iz Kostanjevice, 6. aprila. (Izv. dop.) Dne 28. m. m. predaval je pri nas g. Reichel o trtni uši; zbralo se nas je nad 14 poslušalcev, kateri smo z velikim zanimanjem sledili govornikovim besedam. Po dokončanem predavanju g. R. so se poslušalci pri nas pričeli z gospodom govornikom razgovarjati, kako bi se najbolj branili in varovali razširjanja trtne uši. Vsi smo bili edini v tem, da vsak vinogradnik naj dobro pazi na svoje trte. Kakor hitro kdo zapazi sumnjivo trto v vinogradu, naj zemljo odkoplje in koreninice pregleda; če najde na tankih koreninicah male hrčice ali bunkice, kar je gotovo znamenje ušivosti, naj trto čisto izkoplje in na mestu sežge. Prosili smo tudi gosp. R., naj svetuje c. kr. okrajnemu glavarstvu v Krškem, da kolikor hitro mogoče prepové, da iz naše občine ne smejo delavci hoditi v okuženo občino sv. križko; tako tudi iz te občine ne k nam v vinograde na delo. Bati se je, da ravno delavci s svojimi motikami in obutalom uši po še neokuženih krajih занesejo.

Tako tedaj prihod g. Reichelna pri nas ni bil brez vspeha.

Ker uže o trtni uši pišem, naj še omenim lokalnih komisij, katere imajo menda nalog, paziti na to, da se razširjenje te nesreče kolikor mogoče zabranjuje.

To bi bilo res dobro, ko bi se dala taka komisija napraviti, ki bi vsaj deloma opravičevala v njo stavljeno zaupanje; ali morali bi se v to zbrati moške, ki imajo saj domačega razuma kaj, pa tudi nekaj dobre volje. Ako so pa člani take varstvene komisije sami tako predrzni, da ne poslušajo gosposkinih zapoved ter še sami trte kupujejo, kjer jih dobijo, ne marajo, če tudi iz sredine po trtni uši okuženih gor, si lahko mislimo, koliko je tako varstvo vredno. Ako se vsak posamezni vinogradnik ne bo sam varoval, so zamán vse vladine naprave, ko bi imele še tako dober namen.

Naši vinorejci silno tarnajo, ker ni Gorenjcev, da bi pokupili vino, ki ga je še obilo po hramih. Naše kmete res stiska nadloga za nadlogo. Ako mu Bog obvaruje pridelke, jih pa v denar spraviti ne more. Zato je pa revščina splošna in ni upati, da bi bilo kmalu bolje. Poleg vsega tega se pa vendar nihče ne gane, da bi se pričele snovati posojilnice, ali po moji misli še bolj vinske zadruge, sklenene s posojilnicami. Domačin, ki ima kaj pod palcem, tega ne bo storil, ker bi sam sebi vi bogatenja zaprl; siromak se ne more ganiti in tudi stvari ne ume. Če se pa kdo najde, ki ima usmiljenje s siromašnim kmetom, in tudi voljo in

vzdihnil sem zopet, vesel, da je tesna tihota minula.

Debela knjiga bila je, kakor sem izvedel pozneje, sveto pismo. Imel sem do nje nekako spoštovanje, ker vselej, kadar je nehala brati, bila je bolj bodra in vesela. In to vtisnilo mi je v srce neizbrisljivo zagotovilo, da podaja vera onim, ki se jej vdajo čistega srca, mir in tolažilo.

Sem in tja, ko se sprehajam, postojim pri kakem grobu in berem napise. Nekateri nam ne pripovedujejo drugega, nego ime in starost ranjkega. In čudno! ravno, kar je kratkega, me zanima, ker tu si domišljevaje lahko dopolnujem. Zdi se mi, kakor da iz imen nekako uganem dotičnega lastnosti, njegovo življenje, njegove bolečine in radosti. Vsa zgodovina odpre se mi sama po sebi. In koliko še le nam dajo misliti številke, ki naznanjajo starost! Leta starosti, ki nam jih podajajo napisi, so žive besede. Pripovedujejo nam, v kaki dobi je kedo umrl; ali ga je odtrgala smrt uže v sladki mladosti iz naročja matere ali ljubice, ali če je uže došel do tiste skrajnosti, ko se opiramo na palico in nam je zemeljsko popotovanje v nadlego.

(Dalje prihodnjič.)

srce, mu saj pot pokazati do boljše prihodnosti, se pa naenkrat oglasi cela tolpa oderuhov in od njih zaslepljenih pomagačev: „Proč z njim, ne poslušajte ga, ta vas hoče goljufati!“ itd. Goljufan pa je vedno le lahkoverni kmet, ki pomaga svojim oderuhom samega sebe dreti.

Nek g. dopisnik, če se ne motim v „Slovenču“, je nedavno Kostanjevico štel med one kraje, kjer je narodno gibanje še spi. No, da nimamo tukaj raznih veselice kakor v Krškem, to je res. Tudi še več je res; morali smo pokopati lansko leto tukajšnje bralno društvo, ki je imelo namen narod buditi in poučevati. Moralo je umreti zavoljo preslabe udeležbe tukajšnjih prebivalcev. Uradnikov je tukaj premalo, da bi vse na svojih ramah nosili, kakor je drugod navada; meščani so večinoma bolj na siromašno stran, zato se tudi od njih mnogo pričakovati ne more. Vender poleg tega vsega vender ne spimo narodno spanje, temveč gibljemo se čvrsto, če tudi brez hrupa. Naj pride v Kostanjevico, kdor je bil tukaj na primer pred 6 leti, in pripoznal bo, da je nemškutarenje nehalo. V županijski pisarni, kjer se je silno nemškutarilo, se uraduje slovensko; in poštenost novega g. župana nam je porok, da se to ne bo nikoli, saj pod njegovim županstvom na slabje obrnilo. Tako vidite, da tudi Kostanjevica v narodni zavesti čvrsto napreduje, in da narodni čut tukaj ni tako nepoznana reč kakor bi kdo mislil; če tudi za narod ne plešemo in ne pijemo, vender se trudimo vzbujati in krepiti narodno zavest.

Iz Gorice dné 5. aprila. (Izv. dop.) „Ljublj. List“ je uže omenjal strašne zmešnjave, ki je bila nastala med službo božjo na cvetno nedeljo popoldne v naši stolni cerkvi. Stvar napravila je veliko senzacijo, kar priča najbolj to, da se je o tej zadevi naenkrat poročalo na vse strani v časopise. Se vé da se je vrnila pri teh poročilih neka pomota, ki pač zasluži, da se popravi. Trdilo se je namreč po raznih časopisih z večjo ali manjšo gotovostjo in odločnostjo, da je cel hrup in zmešnjavo povzročila nalašč neka tukajšnja stranka. To mnenje bilo je tudi med tukajšnjim prebivalstvom v začetku splošno razširjeno, in sicer tim bolj, ker je bilo videti po končani službi božji pred cerkvijo res mnogo smehljajočih in škodoljnih obrazov, ki niso mogli in najbrž tudi hoteli niso zakriti svojega veselja nad tem, kar se je zgodilo. Sedaj pa se je stvar razjasnila in resnici na ljubo bodi povedano, da predrznost dotične stranke vender ni tako daleč segala, da bi si bila kaj tacega izvesti upala.

Stvar bila je ta. V cerkev bil je zašel na pol blazen človek, ki trpi na verski maniji. Njegova žena in še nek drug človek skušala sta ga spraviti iz cerkve. Od začetka bilo je videti, kakor bi ja hotel ubogati in bližal se je tiho k vratom. Naenkrat pa se obrne nazaj in začne kričati. Njegove besede so nekateri slabo razumeli in so mislili, da je nastal ogenj, vsled česar je nastala strašna gnječa, kar je zelo umevno, ako se pomisli, da je bilo zbranih v cerkvi gotovo kakih 4000 duš.

Strah pa je postal še večji, ko je proti izhodu hiteča množica podrla nebo in se je pri tej priložnosti tudi začul vsklik neke ženske. Prigodila bi se bila velika nesreča, ko bi ne bili nekateri ohranili toliko zavesti, da so klicali proti vratom valeči se množici, da naj se pomiri, ker ni nič hudega in nevarnega. Zlasti s korov doli, od kjer se je dala cela cerkev pregledati in ni bilo nikjer nič zapaziti o kakem ognju, mirilo se je zbegano ljudstvo. Srečna je bila tudi misel, da so organista pregovorili, da je začel orgljati in da so pevci krepko zapeli, na kar se je začela ljudem hladnokrvnost zopet vračati. Ko je ljudstvo sprevidelo, da res nič hudega ni, se je začelo tudi takoj zopet v cerkev vračati in ta bila je kmalu zopet ravno takó polna, kakor popred.

Toliko v pojasnilo, da se ne bode stvar še dalje drugače razlagala, nego je bila v istini.

Razne vesti.

— (Patron mesta Herata umrl.) Indijskim časopisom poroča se iz mesta Herata sledeče: Včeraj (ponedeljek 2. marcija) umrl je tukaj Scheikh Jussuf Kaimal En-Nedschami (zvezdogled) v 94. letu svoje starosti. Njegovo smrt objokuje celo mesto, kakor smrt očeta. Umrl bil je prav za prav doma iz Bokhare, kjer je bil predstojnik samostanu dervihev. Uže takrat čestili so ga verski njegovi bratje kot svetnika in se je obče o njem trdilo, da vidi v prihodnost. Od vseh strani osrednje Azije hiteli so ljudje k njemu, da bi prejeli blagoslov od njega in da bi jim prorokoval prihodnost. Še kot 71leten starček romal je v Meko in ko je nazajgrede šel skozi Herat, preprosilo ga je ljudstvo, da se je naselil v tem mestu. Odslej veljal je prebivalcem Herata kot zaščitnik in patron in je, tako se ondi veruje, s svojo molitvijo dvakrat odvrnil kugo od mesta. Bil je velik nasprotnik Rusov in prebivalstvo v Heratu misli, da ga je prorok zaradi tega k sebi poklical, da ne bo doživel tega, ko bodo Rusi Herat vzeli v svojo posest.

Domače stvari.

— (Najvišji dar.) Nj. veličanstvo presvitli cesar blagovolil je iz Najvišje zasebne blagajnice podeliti šolski občini Dolenja Vas pri Ribnici svoto 200 gld. kot podporo za razširjenje ondotne enorazredne šole v dvorazrednico.

— (Cesarjevič Rudolf in cesaričina Stefaniya) podala sta se dné 6. t. m. skozi Prago, kjer sta ogledala Rudolfinum, v Bruselj. V Bruselji ostala bosta kake štiri dneve, potem pa se zopet vrneta na Dunaj. V glavnem mestu belgijskem udeležila se bosta slovesnostij, katere se bodo priredile povodom 50. rojstvenega dneva belgijskega kralja Leopolda.

— (Občinska volitev.) Pri novi volitvi občinskega predstojništva v Prevojih bil je županom zopet izvoljen g. Jurij Škofic iz Prevoj, občinskima svetovalcema pa sta bila na novo izvoljena posestnika Josip Šmon iz Imovice in Jakob Justin iz Vrbe.

— (Novomašniki tržaške škofije.) Dné 27. m. m. bili so v Trstu posvečeni v novomašnike gospodje Bekar Josip iz Sežane, Fonda Fran iz Kopra, Pipan Janez iz Škrbine na Krasu, Sila Fran iz Povirja, Ščulac Anton iz Žminja v Istri in Zartotti Lorenc iz Poreča.

— (Iz Polhovega Gradca) se nam piše: Pred kratkim tukaj umrši g. župnik Jakob Fada zapustil je tretjino svojega premoženja tukajšnji farni cerkvi, vse drugo pa župnim revežem. Blag mu spomin!

— (Vrhniška Čitalnica) priredi v nedeljo 12. aprila zabavo s sledečim sporedom: 1.) „Oproščeni jetnik“, šaloigra v 1 dejanji. — 2.) Petje. — 3. Ples — Vstopnina za ude prosta, za neude 30 kr., vender se radodarnosti meje ne stavijo. — Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Popihal jo je!) France Petelin iz Górenje Brezovice pri Ljubljani bil je poslovodja pri lesotrcu B. Hirschlerju v Kaniži. Ko so bila dovršena zimska dela, dobil je Petelin 160 gld., da z njimi plača delavce. Mož pa, mestu da bi plačal delavce, potegnil jo je od tod in delavci dobili niso nikakega plačila. V soboto pa so prišli nekateri teh delavcev v Zagreb in tam našli so svojega sleparskega poslovodjo. Zavrela jim je kri in raztrgali bi ga bili, da ni prišel Petelinu na pomoč redar. Petelina spravili so v varno zavetje; našli pa so pri njem od poneverjenega denarja samo še 80 gld.

— (Gozdni požar.) Iz logaškega okraja se nam poroča: Dné 19. p. m. nastal je v gozdnem delu „Čermažovka“ v katastralni občini Osredek požar, ki bi se bil še dalje širil, ko bi ne bili prihiteli prebivalci iz Krvave Peči, ki so ogenj pogasili. Pogorelo je gozda kakih 200 oralov.

— (Povožena.) Iz Komende se nam poroča: Dné 31. p. m. splašili so se posestniku Antonu Ravnikarju iz Klanca konji na cesti med Komendo in Kaplavasjo. Pri tem podrli so konji 76letno gostinjo Marijo Špenko ter jo tako poškodovali, da je vsled tega uže drugi dan umrla.

— (Iz Št. Jurija pri Kranji) se nam poroča: Ša farna cerkev dobila je letos o Veliki noči

izredno krasen božji grob. Izdelal ga je dobro poznati g. Šubic iz Poljan nad Škofjo Loko. Rezbarije in slikarije izvedene so z največjo natančnostjo, pravo umeleteljno delo.

— (Požarna kronika.) Iz kameniškega okraja se nam piše: Dné 1. t. m. nastal je v koči Martina Lambergerja v Kamenici ogenj, ki je v kratkem uničil postrešje, hlev, kozolec in nekaj obleke, živeža in hišnega orodja. Škoda ceni se na 300 gld. Zavarovan pogoreli ni bil. Kakó da je ogenj nastal, se natančno še ne vé, pač pa se sluti, da so zažgali otroci.

— (Obesil) se je dné 3. t. m. 75letni umirovljeni davkarski sluga Ivan Črne v Kameniku za Žalami. V pismu, ki ga je pred ta dan pisal, navaja Črne slabo zdravje in nepopoljne denarne razmere kot vzrok, da se je odločil konec storiti svojemu življenju. Pred dvema letoma bil je Črne odlikovan s srebrnim križem za zasluge.

— (Iz Bleda) se nam poroča: Avstrijski klub turistov na Dunaji odločil je odseku „Bled“ avstr. kluba turistov naslednje znatne zneske: Za prezidanje hišice na Triglavu 400 gld.; za napravo nove vozne ceste skozi Radolno v Krmo 400 gld. in za hišico turistov na Črni 800 gld. Vsa ta dela se bodo koj pričela; hiša na Črni otvorila se bode morda uže pričetkom junija, in ob tej priliki se bode tudi jama pri Babjem Zobu razsvetlila z 2000 svečami.

— (Tatvina.) Iz litijskega okraja piše se nam: Piruhov iskal je velikonočno nedeljo zvečer nepovabljen gost pri posestniku Močilarji v Košci. Uhod napravil si je skozi okno, katerega je vlomil. Ker pa po naključju v dotični shrambi piruhov nič bilo ni, skušal se je na drugi način odškodovati. Vzel je tedaj seboj dve suknji, en telovnik, ene hlače, dva para škornjev, v vrednosti 22 gld. Razen tega odnesel je sreberno verižico od ure, vredno 12 gld. Uro je na srečo imel posestnikov sin seboj, ker drugače bi jo bil lopov najbrže tudi sebi v žep vtaknil. Zločinec zdaj še ni poznan, vender je upati, da se mu pride na sled.

— (Sreča v nesreči.) V slednjem času zgrabil je železniški stroj pri neki čuvarnici na Krasu čuvarja ter ga vlekel precej daleč s seboj na progi; na srečo pa čuvar prav nič ni poškodovan. Mož opravlja svojo službo kakor prej.

— (Nove krajevne železnice v Štajerski.) Neki list vé povedati, da se je v Konjicah sestavil odbor, kateri namerava graditi krajevno železnico od Spodnjega Drauburga čez Konjice v Poličane. Načelnik tega odbora je baje uže vložil prošnjo za dovoljenje.

— (Slov. politično društvo „Edinost“) v Trstu imelo je minoli ponedeljek v Bazovici pri Trstu svoj občni zbor, katerega se je udeležilo tudi troje pevskega društva in obilo občinstva iz Trsta in iz okolice. Pri tem shodu postavil se je kandidatom za državni zbor g. Nabergoj. Udeleženci shoda pozdravljali so svojega poslanca z navdušenimi „živio“. Prihodnjo nedeljo pa priredi društvo „Edinost“ izlet na Opčine.

— (Jurčičevi zbrani spisi) so se zadnje čase začeli nekoliko bolje razprodajati, tako da je, mislimo, zagotovljeno izdavanje ostalih zvezkov. Vender bi bilo želeli, da bi se oglašalo več naročnikov. Doslé so se na prvih pet zvezkov naročili samo ti gospodje: Križnik Gašpar v Motniku; Kronvogel Josip v Celji; Cotelj Ivan, škofov kaplan v Poreči; Krolkowski A., knjigar v Tarnopolu; Majar Gašpar, kaplan v Senožčah; Skuhala Ivan, ravnatelj duh. semenišča v Mariboru; Praprotnik Fr., nadučitelj pri D. M. v Pušcavi; Kocijančič Josip v Vipolžah; Škerjanec Janez, duhovnik v Harijah; delavsko bralno društvo v Idriji; Gomilšek Josip, uradnik južne železnice v Vidmu; Sadnik Julij v Št. Pavlu pri Celji; dr. Turner Pavel v Pešti; Peterman Jos., župnik v Dobrlivesi; Kante M., učitelj v Sežani; Dimnik Ana v Trbovljah; Ferčnik L., dekan v Žabnici; okrajna učiteljska knjižnica v Krškem; Roglič Jakob, c. kr. kancelist v Vel. Laščah; okrajna učiteljska knjižnica v Kranji; Musič Janko, c. kr. davkarski pristav v Črnomlju; dr. Svetina Ivan, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani; bralno društvo v Dolenjem Logatcu; Globočnik Viktor, c. kr. notar v Zatičini; Turnšek Anton v Nazaretu; Lavrenčič M. v Hrenovcih; Tramšek Marko v Hočah; dr. Ambrožič Fr. v Ljubljani; dr. Mravljak Anton v Ljutomeru; Murnik Ivan, ces. svetovalec v Ljubljani; Lenarčič Jos. na

Vrhnik; dr. Jenko L. v Ljubljani; Apih Jos., profesor v Nov. Jičinu. Na prve 3 zvezke so se naročili: Žirovnik Jos., učitelj v Cérknici; Cvek Valentin, učitelj v Sežani; Mehle Ivan v Ljubljani; Vončina Fr. v Idriji; Žvab Lovro v Trstu; Ferluga Štefan, učitelj na Opčinah; Godnič Josip, kaplan v Solkanu; Strelec Ivan pri Sv. Marku; Knez Anton v Šiški; Heric Martin v Mariboru; Wratschko Oskar v Trstu; Zotman Dragotin v Sisku; Kronvogel Jos. v Celji; Rudolf Fr. v Metliki; Maselj Fr., c. kr. lajtnant v Dun. Novem Mestu; Mažgon Anton, administrator v Trstu; Žunkovič M., ces. kr. kadet v Mostaru; Skolaris Anton v Vipolžah; Brumen Anton, c. kr. sod. adjunkt v Postojini; Lipold Jos. v Mozirji; Rudež Karl, graščak v Gracarjevem Turnu; Korman Fr., župnik v Možici; Valentič Josip v Lazaretu; Wetušek Jos. v Lohnu; Zelenik Jos. na Dunaji; Potočin Vinko, posestnik na Zidanem Mostu; Murovec Ivan, kaplan v Koboridu; Primožič Janez v Idriji; Irgl J. v Ungvaru; Koželj M., kaplan v Košani; „Triglav“ v Gradci; Erjavec Fr., c. kr. prof. v Gorici; Ciglar V. v Ksaveriji; Gabršek Fr., učitelj v Ratečah; Vencajz Ivan, c. kr. okr. sodnik v Krškem. (Konec prihodnjic.)

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V Ljubljani dne 7. aprila.

Danes zvečer ob 6. uri imel je mestni zastop redno sejo. Predsedoval je župan Grasselli, navzočih bilo je 20 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika bila sta imenovana mestna odbornika Kušar in Pakič, in pozneje, ko je eden teh dveh zapustil dvorano, mestu njega dr. Tavčar.

I. Župan poroča, da je odbor „Narodne šole“ zahvalil se za dar, katerega je temu društvu naklonil mestni zastop.

C. kr. deželni gozdni nadzornik gosp. V. Goll izročil je veliko število mladih drevesec mestu, da se nasadijo v Tivoliji. — Gospodu Gollu izreče se zahvala.

Nadalje poroča župan, da se po mestnem odboru skleneno otroško zabavišče ne bode moglo otvoriti uže dné 1. maja t. l., ker ni možno dobiti primernih prostorov in stanovanj. Magistrat se bode vendar potrudil, da se dobi za šolo otroškega zabavišča primerno stanovanje. — Poročilo se vzame v znanje.

II. a) V imenu finančnega odseka poroča mest. odb. Ravnihar o povračilu stroškov za stavbinsko vzdrževanje poslopja c. kr. vélike realke, spadajočih na l. 1884. Ti stroški znašajo 676 gld. 26 kr., katerih pokrije polovico dežela, polovico mestna občina. Poročevalec predlaga, naj se račun odobri.

Mest. odb. Žužek omenja, naj bi stroške za stavbinsko vzdrževanje nadzoroval mestni stavbinski urad, združeno s kranjsko hranilnico.

Mest. odb. Ravnihar pravi, da bode pač hranilnica težko kaj takega storila. — Pri glasovanju se sprejme odsek predlog.

b) Mest. odb. Hribar poroča v imenu finančnega odseka o računskem zaključku mestne klavnice in mestne posojilne zaklade za 1884. l. Poročevalec stavi predlog: a) računski sklep za 1884. l. mestne posojilne zaklade z aktivami 1402435 gld. 73 $\frac{1}{2}$ kr. in pasivami 1487412 gld. 84 kr., torej deficit 84977 gld. 10 $\frac{1}{3}$ kr. naj se odobri; b) knjigovodstvu loterijsko posojilne zaklade se dá absolutorij; c) vodstvu klavnice se naroči, da se izreče, kako naj bi se uravnale takse za uporabljenje ledenice, da bi se s temi dohodki pokrili vsaj oni stroški, katerih treba za napolnjevanje ledenice. Ko so še nekateri govorniki omenjali, da ima ledenica v poletinskem času malo ledu, da se je mesarji malo poslužujejo, marveč imajo rajši ono na Fran Josipovem trgu, vzprejeli so se odsekovi predlogi. (Konec prihodnjic.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Praga, 7. aprila. Cesarjevič in cesaričina ogledala sta natančno Rudolfinum in potem obedovala pri namestniku; ob 3. uri pa sta se odpeljala v Bruselj. Množica pozdravljala je visoka gosta z navdušenimi „živio“ in „slava“.

Pariz, 7. aprila. „Journal Officiel“ objavlja imena novih ministrov. Brisson predsednik in pravosodni minister, Goblet pouk, Sarrien pošta, Galiber pomorstvo. Novi kabinet se je včeraj zvečer od 5. do 7. ure posvetoval, v kateri se je določila izjava zbornici.

Pariz, 7. aprila. Zbornica dovolila je nadaljnjih 150 milijonov kredita za Tonking s 372 proti 92 glasovom.

London, 7. aprila. „Times“ priobčujejo telegram z dné 6. t. m., s katerim se potrjuje, da kitajski generalni carinski nadzornik Sir Robert Hart vodi pogajanja o miru med Kitajsko in Francosko. Podlaga mu je tientsinska pogodba in pogoji, da Kitajska ne plača nikake vojne odškodnine.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 8. aprila.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.55
„ „ „ srebri	82.90
Zlata renta	107.65
5% avstr. renta	98.45
Delnice narodne banke	861.—
Kreditne delnice	289.50
London 10 lir sterling	124.45
20 frankovec	9.81 $\frac{1}{2}$
Cekini c. kr.	5.81
100 drž. mark	60.70

Uradni glasnik

z dné 8. aprila.

Eks. dražbe: V Ljubljani posestvo Hel. Kastelic iz Ljubljane (Karlovsko predmestje), 3150 gld., dné 4. maja, 1. junija in 6. julija; — zemljišča Gr. Steha iz Male Račne (6416 gld. 40 kr. in 290 gld.) dné 29. aprila, 27. maja in 27. junija. — V Ljubljani premakljivo blago, kakor: kožuhošina, pohištje itd., krznarja Ant. Kamanna v Ljubljani (717 gld.) dné 13. in 27. aprila od 10. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne na Mestnem trgu št. 3.

Tujci.

Dné 6. aprila.

Pri Maliči: Baron Foallon, c. kr. asistent; Braun, Mayer, Oblak in Engel, trgovci, z Dunaja. — Manini, trgovec, iz Venzonice. — Fuchs, graščak, iz Kokre.

Pri Slonu: König in Tuill, želez. uradnika, z Dunaja. — Starke, gled. igralec, in Löwith, trgovec, iz Gradca. — Slaunich, trgovec, iz Gorice.

Pri Avstr. carji: Graf, c. kr. dež. sodnije svetnik, iz Gorice. — Lager, zasebnik, iz Maribora. — Majcen, učitelj, iz Neuhaus.

Pri Juž. kolodvoru: Lobmeyer, zasebnik, z Dunaja. — Koppet, zasebnica, iz Ebersteina.

Umrlí so:

Dné 6. aprila. Marija Jamnikar, gostinja, 67 l., Karlovska cesta št. 18. — Marija Jugovic, delavka, 51 l., Sv. Petra cesta št. 7, jetika.

V civilni bolnici:

Dné 6. aprila. Martin Kristan, gostač, 70 l., jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
6. aprila	7. zjutraj	725.65	5.4	vzh. sl.	obl.	7.60
	2. pop.	725.04	8.0	vzh. sl.	„	dež
	9. zvečer	724.73	6.8	bzv.	„	„
7. aprila	7. zjutraj	720.91	6.0	svzh. sl.	dež	46.70
	2. pop.	721.61	4.2	„	„	dež in
	9. zvečer	720.73	1.4	„	„	snež

Umetne

zobe in zobovja

vdevlje po najnovejšem amerikanskem načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje plombovanja in vse zobne operacije (39) 4

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, 1. nadstropje.

Najboljša semena!

Velikanska pesa, velikansko korenje, prava, najboljša cesarska senoženeta mešanica (trave in detelje), domača in nemška detelja, prava japonska ajda, ona, en malo gostejše sejana, za zeleno klajo posebno izvrstna, kakor tudi druga zanesljiva, kaljiva in najboljša semena priporoča po najnižji ceni

J. R. Paulin,

(35) 6—6

specerijski trgovec,

Pred škofijo št. 1, na voglu Špitalskih ulic

Antirrheumon

pripravljan od G. Piccolija, lekarja „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Najboljše sredstvo zoper trganje, protin, otrpnenje čutnic, bolehti v križi in prsih, revmatični glav- in zobobol.

Steklenica 40 kr.

Naročila z dežele se nemudoma izvršujejo po pošti. (105) 15—13

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Brezovnik, saljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesni, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič Mirošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ „ Peter rokodelčič, 36 kr.

III. „ „ „ Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnani službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovar. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog. Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidarič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapici in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Fritlikovu (Palček) in Robinzonu po 15 kr.